

selvfølgelig. Til § 29 er stillet Ændringsforslaget under Nr. 36, som kun gaar ud paa, at Skatteraadet ogsaa kan bestemme, at en paa Fortegnelsen opført skattepligtig skal udgaa. Der er givet Skatteraadet Adgang til at opføre Personer paa Listen som skattepligtige, som ikke ere opførte, og saa har man føjet til, at ligesom man kan optage en som skattepligtig, der ikke er optagen, kan man ogsaa slette en paa Listen fejlagtigt opført Person. Til § 30 er der stillet Forslag om, at Skattelisten ikke blot skal sendes til Ligningsmyndigheden, men ogsaa til Landsoverskatteraadet. Derimod ere §§ 31—34 i Forslaget udgaaede; de ere udgaaede baade af Folketingets og af Landstingets Affattelse og ere erstattede ved det store Forslag, som de Herrer ville finde under Ændringsforslag Nr. 39 til Landstingets Affattelse; det er jo alle de meget udførlige og vistnok meget godt udarbejdede Detailler angaaende Paaklage til det af os forlangte Landoverskatteraad og dets Kontrol med Skatteligningen. Jeg vover ikke at gaa ind paa disse udførlige Bestemmelser, af hvilke selvfølgelig overmaade mange svare til dem, der stod i vort Lovforslag under §§ 31—34. Jeg maa altsaa tillade mig — jeg tror, det vil være velkomment — at henvise ærede Medlemmer, der interessere sig for Landoverskatteraadets Fremgangsmaade, dets Kompetence o. s. v., til selv at studere det.

Til § 35 er der under Nr. 40 stillet et redaktionelt Ændringsforslag, og til § 38 er der under Nr. 41 stillet et Ændringsforslag om, at andet Punktum i sidste Stykke skal udgaa; det bortfalder der, fordi der paa et andet Sted i Loven er truffet en tilsvarende Bestemmelse. Endelig komme vi til § 40, som indeholder Straffebestemmelserne. Der er her foregaaet den Forandring, at Selvangivelsen ikke alene skal anvendes med Hensyn til Indkomsten, men ogsaa med Hensyn til Formuen, og at den, som ikke gør Selvangivelse, ikke kan gøre Indsigelse imod sin Ansættelse, medmindre der er en Forskel paa 25 pCt. eller mere.

Ændringsforslaget under Nr. 47 paa lægger Skifteretten og executores testamenti at meddele ikke blot vedkommende Ligningsmyndighed, som der nu staar, men ogsaa Skatteraadet for paagældende Kreds Oplysning om afdødes efterladte Formue. Bestemmelsen er indført, for at Skatteraadet ikke skal behøve at gaa til Ligningsmyndighederne for at skaffe sig Oplysningen.

Ændringsforslaget under Nr. 48 er redaktionelt og er nødvendiggjort, efter at „Overskatteraadet“ er blevet til „Landsoverskatteraadet“, og Ændringsforslaget under Nr. 49 er ligeledes kun en Omskrivning.

Ved Ændringsforslaget under Nr. 50 har det efter min Mening kun været Regeringens Hensigt at faa frie Hænder med Hensyn til at udarbejde og omdele trykte Vejledninger til Lovens nærmere Forstaaelse, medens Landstinget havde føjet til: „Til nærmere Bestemmelse af den skattepligtige Indkomst og Formue samt til Oplysning om, paa hvilken Maade Ligningsmyndighederne, Skatteraadene og Overskatteraadene have at udføre deres Hverv i Overensstemmelse med Loven“. Den højtærede Minister vil sikkert give mig Ret i, at det ikke er hans Mening at betage Regeringen Retten til at give disse Anvisninger, men han har kun ment, at det var bedre at give en almindelig Bemyndigelse, saa at man kunde medtage, hvad man ved given Lejlighed og til enhver Tid anser for nødvendigt. — Ændringsforslaget under Nr. 51 er ganske redaktionelt, og Ændringsforslaget under Nr. 52 indeholder en Bestemmelse, som er ønsket af os, om, at denne Lov bliver underkastet en Revision i Oktober 1916, idet vi nok tro, at der vil være adskillige Punkter, som man til den Tid vil finde det hensigtsmæssigt at forandre.

Naar de Herrer nu overveje disse mange Ændringsforslag ud over dem til § 1, som jeg skal sige nogle Ord om, antager jeg, at man vil standse ved, at *Skatteraadene og deres Sammensætning ikke ere blevne nær saa væsentligt forandrede, som Højre har ønsket og sammen med det frikonservative Parti stillet Forslag om.* Vi have vel opnaaet Ændringen til Folketingets Affattelse under Nr. 24 om Skatteraadenes Sammensætning og Nr. 25 angaaende Arbejdsmetoden i Skatteraadene, men Landstinget havde desuden vedtaget, at Skatteraadenes Medlemmer skulde være regnskabskyndige, og at et af Medlemmerne skulde være retskyndigt. Det have vi altsaa ikke opnaaet, og vi have heller ikke opnaaet, som jeg nylig nævnede, at Undladelse af at opfylde sin Selvangivelsespligt skulde medføre Forhøjelse af det foregaaende Aars Skatteindtægt af mindst 10 pCt. Vi have endvidere ikke opnaaet vort Ønske med Hensyn til, hvad der skal optages i de Skemaer, som skulle følge Selvangivelserne, i hvert Fald kunne vi ikke sige, at de paa nogen Maade ere